

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 17Csp/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319201102
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dáša Onuferová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1319201102.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Dašou Onuferovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanému: V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, V., o zaplatenie 552,19 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie 197,00 eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e**.
- II. Súd žalobu vo zvyšnej časti **z a m i e t a**.
- III. Súd žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. ako právny nástupca Consumer Finance Holding a.s.) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.02.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 552,19 eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania titulom nesplatenia úveru.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 17.05.2014 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol pôžičku vo výške 2.000 eur. Žalovaný sa zaviazal pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 57,45 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky 3.447,00 eur. Do dnešného dňa žalovaný uhradil z vyššie uvedenej sumy sumu 2.395,60 eur. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 27.02.2016 ho vyzval žalobca k úhrade všetkých dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.04.2016 úver zosplatnil. Do dnešného dňa však žalovaný dlžné splátky neuhradil.

3. Uznesením č.k. 17Csp/7/2019-74 zo dňa 24.10.2019 tunajší súd pripustil, aby na miesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpila do konania spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154.

4. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 17Csp/7/2019-38 zo dňa 02.04.2019, ktorý sa však nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk a preto ho súd uznesením č.k. 17Csp/7/2019-46 zo dňa 03.06.2019 podľa ust. § 266 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zrušil.

5. Súd žalovaného uznesením č.k. 17Csp/7/2019-75 zo dňa 06.11.2019 podľa ust. § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa v lehote 10 dní od doručenia uznesenia k žalobe písomne vyjadril, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na

preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Žalovaný uznesenie a žalobu s prílohami prevzal dňa 12.11.2019, k žalobe sa nevyjadril, v konaní zostal nečinný.

6. Súd rozhodol vec bez nariadenia pojednávania, za splnenia podmienok podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku.

7. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

8. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania ako je zrejmé z § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 151 a § 153 CSP.

9. Podaním doručeným súdu dňa 04.03.2020 vzal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žalobu o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 147,00 eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň z dôvodu úhrady zo strany žalovaného, ku ktorej došlo počas súdneho konania dňa 18.01.2019, vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 50,00 eur s prislúchajúcim úrokom. Z dôvodu späťvzatia nákladov na vymáhanie a čiastočného zaplatenia pohľadávky týmto žiadal žalobca upraviť petít žaloby a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 355,19 €, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 405,19 € od 03.05.2016 do 18.01.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 355,19 € od 19.01.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal mu náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

10. Podľa ust. § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa ust. § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

12. Podľa ust. § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie.

14. Podľa ust. § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

15. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vzal čiastočne žalobu o zaplatenie 197,00 eur späť skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa ust. § 168 CSP alebo pojednávanie a súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nebol potrebný, súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, že konanie v tejto časti zastavil (výrok č. I).

16. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinami založenými v spise a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

17. Dňa 17.05.2014 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. uzavrela so žalovaným zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky (č.l. 12-14 spisu), na základe ktorej poskytla žalovanému pôžičku vo výške 2.000 eur s tým, že žalovaný sa zaviazal pôžičku splácať v 60 mesačných splátkach po 57,45

eur (vrátane poistenia vo výške 1,62 eur, výška splátky bez poistenia 55,83 eur), celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 1.349,80 eur, celková čiastka pôžičky 3.349,80 eur, RPMN 25 %, fixná ročná úroková sadzba 25 %, priemerná hodnota RPMN 18,90 %, termín konečnej splatnosti 5/2019. Listom zo dňa 27.02.2016 (č.l. 15) spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzvala žalovaného na okamžitú úhradu dlžných splátok v celkovej o výške 172,35 eur s tým, že v prípade, ak nedôjde do 05.04.2016 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2015, bude oprávnený veriteľ vyhlásiť splatnosť celého úveru. Z prehľadu splátok a úhrad (č.l. 10-11 spisu) súd zistil, že žalovaný uhradil spolu 2.445,60 eur (vrátane platby vo výške 50,00 eur dňa 18.01.2019). Listom zo dňa 27.04.2016 (č.l. 12 spisu) spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyhlásila okamžitú splatnosť úveru ku dňu 27.04.2016 a listom zo dňa 23.05.2019 oznámil právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. - žalovanému, že pohľadávku zo zmluvy o pôžičke postúpila na žalobcu.

18. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona spotrebiteľských úveroch. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

19. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí pôžičky (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

21. Podľa ust. § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a), f), k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

24. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

25. Podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri

uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ust. § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka, (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

30. Podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa ust. § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

32. Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

33. Podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

34. Podľa ust. § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

35. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa ust. § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (ust. § 261 ods. 6 písm. d) a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej boli žalovaní v postavení spotrebiteľov, keďže z činnosti súdu je známe, že žalobca mal a má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie spotrebiteľských úverov. Je zrejmé, že v danom prípade sa jedná o žalobcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu, ktorej obsah žalovaní nemali možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 01.04.2004, predpisom lex specialis. Ani tento osobitný predpis neustanovuje spotrebiteľský úver ako jeden zmluvný typ, ale ho charakterizuje ako dočasné poskytnutie peňažných

prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

38. Súd zastáva názor, že spotrebiteľské zmluvy majú občianskoprávny charakter, čo napokon možno vyvodiť aj z ich zaradenia do Občianskeho zákonníka. Akékoľvek pochybnosti v tomto smere zákonodarca odstránil zákonom č. 102/2014 Z. z., ktorý doplnil ust. § 52 ods. 2 o nasledovnú vetu: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. V tejto súvislosti možno poukázať na právny záver vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR 3Mcd0 12/2014 zo dňa 21.04.2015, podľa ktorého vzhľadom na absenciu prechodných ustanovení právneho predpisu, ktorého sú súčasťou, od účinnosti tohto právneho predpisu t.j. 01.05.2014 sa tieto novelizované ustanovenia vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

39. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že právny predchodca pôvodného žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytnutí pôžičky, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 2 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže pôvodný žalobca poskytol žalovanému úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra pôvodného žalobcu) a zároveň žalovaný nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania (v tejto súvislosti nebol tvrdný ani preukázaný opak). Uzatvorená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, ktorá má podobu štandardnej formulárovej zmluvy typickej tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch opakovane a žalovaný ako spotrebiteľ vzhľadom na jej formulárovú predtlač, jej obsah nemohol žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť. Poskytnutý úver je úverom spotrebiteľským, z čoho vyplýva, že uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné (sprísnené) náležitosti ustanovené v ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Dôsledná aplikácia ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch znamená taký výklad právnej úpravy, ktorý je pre spotrebiteľa dostatočne zrozumiteľný a poskytuje mu ochranu pred nevyváženými zmluvnými dojednaniami v spotrebiteľskej zmluve. Súd ex offio je povinný každý zmluvný vzťah posudzovať z hľadiska noriem na ochranu spotrebiteľa, teda má skúmať ex offio či niektorá zo zmluvných podmienok nemá charakter neprijateľných zmluvných podmienok na ujmu spotrebiteľa.

40. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy však súd zistil, že tomu tak nie je. Zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 17.05.2014 totiž neobsahuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru (ust. § 9 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch), údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch) a ani údaj o výške, počte a termínoch splátok (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch).

41. Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012).

42. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.02.2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania.

43. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený formuláciou „5/2019“, čo však nemožno považovať za dostatočne konkrétne vymedzenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského

úveru. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť totiž vyjadrený konkrétnym dátumom (s uvedením dňa, mesiaca a roka), aby spotrebiteľ jednoznačne vedel, kedy má vykonať poslednú úhradu bez toho, aby sa vystavil hrozbe sankcie v prípade nedodržania tohto termínu, a to iba z toho dôvodu, že pôvodný žalobca (ktorý zmluvu vopred jednostranne formulárovým spôsobom predpripravil) tento termín nevymedzil dostatočne určito.

44. Posúdením zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje ani ďalšiu základnú obsahovú náležitosť, a to údaj o výške, počte a termínoch splátok, keď v zmluve termín splatnosti splátok nie je uvedený vôbec (uvedené sú len nasledovné údaje: počet splátok 60, konečná splatnosť 5/2019 mesiacov, splátka s poistením 57,45 eur, splátka bez poistenia 55,83 eur).

45. Absencia vyššie uvedených náležitostí má pritom v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže v konaní bolo preukázané (nebolo to ani sporné), že pôvodný žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.000 eur, pričom žalovaný uhradil celkom sumu 2.445,60 eur, súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol (výrok č. II). Vzhľadom na to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, vzniklo na strane žalobcu bezdôvodné obohatenie v sume prevyšujúcej 2.000,00 eur, ktorú uhradil žalovaný žalobcovi.

46. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 zo dňa 30. 11. 2011). Súd v tomto konaní vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami, žiadny návrh na doplnenie dokazovania nebol stranami uplatnený a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné, tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

47. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

51. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení ust. § 256 ods. 1 CSP a ust. § 262 ods. 1 CSP. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy vo výške 552,19 eur, súd konanie v časti o zaplatenie 197,00 eur s príslušenstvom konanie zastavil a vo zvyšnej časti - istiny v sume 355,19 eur s príslušenstvom, žalobu zamietol. Žalovanému, ako úspešnej strane v konaní, by náhrada trov konania patrila, ale tento si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu nevyplýva, že by mu v konaní nejaké trovy vznikli, súd mu tak náhradu trov konania nepriznal (výrok č. III).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený m ô
ž e podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).